

ГЛАВА 9

Робинсонъ наченва денословіето си.— Псе-
то, избавено отъ потъзваніето слѣдува
при него.

Сега трѣба да започенъ отъ начало
еднообразныйтъ и осамотеныйтъ си жи-
вотъ, и да ви изложѣ на редъ тойзи
колкото чуденъ толкозь и жалостенъ ра-
сказъ.

30-й Септемврія на 1659 години де-
нѣтъ, когато стѣшихъ на тѣзи земѣхъ на
въздышаніята по есенното равноденствіе,
когато слъщето стрѣляше зарытъ си от-
вѣсно (*перпендикулярно*) надъ главятъ
ми, защото островтъ ни лежеше 9 гра-
дуси и 22 къмъ Сѣверъ отъ равноден-
ственника.

Слѣдъ изминуваніето на десеть, двана-
десеть дена, примыслихъ че въ малко
врѣме ще забравѣхъ смѣткѣтъ на врѣмето,
когато ми ся свършатъ книгата и масти-
лото, и тѣй, нещѣхъ да распознавамъ за
напрѣдъ нецѣлѣтъ отъ другытъ дни. За